

Una bretxa també de temps

Escrit per Maribel Nogue, escriptora i articulista. La Independent
dimecres, 7 de març de 2018 23:22

OPINIÓ

S'ha parlat molt aquests dies de la bretxa salarial que hi ha entre els homes i les dones per dur a terme el mateix treball.

Dit d'una altra manera, per dedicar les mateixes hores de treball en una mateixa jornada, perquè més enllà de la discriminació salarial pura i dura hi ha la reserva a les dones d'aquelles feines pitjor pagades precisament perquè les duen a terme majoritàriament les dones.

L'ombra patriarcal del capitalisme és tan allargada que, des d'aquesta construcció social en què les dones duem a terme tota la feina de reproducció de la vida, tot adduint la pròpia humanitat i lliurament que se'ns atribueix, fem aquests treballs de forma gratuïta sinó de grat per força sense que es tingui la consideració social ni tan sols d'un treball.

El dia té 24 hores, però les dones que, assumint la condició igualitària de subjectes i no

Una bretxa també de temps

Escrit per Maribel Nogue, escriptora i articulista. La Independent
dimecres, 7 de març de 2018 23:22

d'objectes, amb consciència i plens drets de ciutadania, ens hem compromès i hem treballat a l'igual que els companys amb organitzacions socials i polítiques, sovint ens hem trobat que l'ancestral estructura patriarcal també es reproduïx en el si d'aquestes organitzacions.

El temps és una constant contra rellotge que portem constantment damunt per arribar a tot arreu de les múltiples obligacions que ens han manat o, també, que haurem triat.

Ens ha calgut un altre esforç afegit, el que jo vaig qualificar al seu dia com a "quarta jornada", que no passa per la nostra aportació diferencial de dona des de la perspectiva de gènere, amb un sostre de vidre naturalment sinó per la jornada que hem de dur constantment a sobre per tal de maldar també el propi creixement personal en el marc del treball col·lectiu, sense deixar que la inèrcia o dinàmica prioritària de la majoria ens engoleixi.

Avui hi ha una major consciència teòrica d'aquest fet diferencial i també de la naturalesa diversa de l'ésser humà, però que amb el ritme galopant de prepotència del capitalisme més liberal tots els drets socials conquerits estan amenaçats i com no en primer lloc els de les dones. Per això ens cal la vaga, perquè ja n'hi ha prou de ser el pilar de la societat sense que ni tan sols se'ns doni les gràcies.